

Skogsruvan.

Min mor hänte på Steusborg.
Hon skulle gå hem en gång och gick
genom "Näsen". Då ropade det hennes
namn "Lauva" tre gånger. Hon blev
stående, där hon var, och kunde inte
flytta sig ur fläcken "Prissan" / en hand,
som hon hade med sig / gnisslade med händer
na. Mor fick stå där, tills hon blev
hjälpt av en karl, som kom. Då var
hon alldeles förbi.

Närken.

Så i tiden när de badade brukade de säga, innan de gick i vattnet:

"Krek, nek, lille gack du i lauu, men jag går i varuu!"

När de hade badat och skulle gå i laud så sade de:

"Krek, nek, lille gack du i varuu, så skall jag gå i lauu"

Det sade de, för att de inte skulle bli sjuka och det skulle de säga tre gånger.

3279

3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Sörebud vid dödsfall.

Om katten eller hunden lägger sig
kärbrät / längs med kygarna / med huvudet
mot dörren, så skall det hastigt ske
ett dödsfall i gården.

3279

4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

Förebud vid dödsfall.

Om en fågel kommer och hackar tre
gångar, så skall någon dö i släkten.

Dödsförebud.

Om någon skall köra åstad med ^{med} sjöfolk eller någon annan, och hesten slår
ke gånge med huvudet och sparkar i
jorden med foten, så kan han vara
säker på att den som de skall skjuts
åstad aldrig kommer hem med livet
igen.

3279

6

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

Förhöring av väven.

Det var en kätting, som de kallade
"Blannas-ullen". Hon kunde "all stes". Om
hon till exempel kom på ett ställe, där de
"svepte väven" så kunde hon fråga dem
för glom, så att de fick svepa i många
veckor.

Men om
kättingen!

Ställa fram. Huvuds.

Myrlingen kom från staden en gång och
han var utan mössa. Det var ett par pojkar
som hade tagit hans mössa i södra. De
kort mot kvällen till så en gubben till
oss piger att om vi hörde något så skulle
vi inte bry oss om det. Sedan gick han
ned i vägen och ned mot kyrkogården
till. Han häntade att "dömgubben". Sedan
gick han in i sin kammar och då hörde
vi att det blev ett förskräckligt oväsen.

Lönnarna flög som om det hade varit den
västa storm. Då höorde vi Frylsingen säga:
"Ja när jag får min mössa, så skall du
få ditt beu" Men de som hade tagit
mössan de hade varit så bra att de hade
lagt den under rinnande vatten under en
bro. Det var en gubbe som hade sagt till
dem att om de inte gjorde det första eller
andra eller tredje kvällen så skulle de
bli olyckliga.

Drängen som stal Trylsingens börs.

En dräng hos Trylsingen stal en gång
hans börs. Trylsingen bydde sig inte vidare
om det utom han körde åstad och
skulle köpa ved. Han stannade borta
över natten. Men drängen som hade
stulit börsen och hade fått stanna hemma
fick springa upp hela natten och han plä-
gades så det var rent ynkligt att se.
Det höll på ända till Trylsingen kom tillbaka
och drängen lämnat tillbaka börsen.

Van me P.^e

Men om
denna.

Räkning av djur och människor.

Vi hade en gris, som blev så dålig att han höll på att dö. Det var någon, som hade varit och sett honom, som inte hade tur med djur. Då var jag och köpte "rögelse" på apoteket och rökade först grisen ute i svinstian. Men då blev jag så sjuk, så att jag knappt kunde gå in. Då måtte jag röka mig själv också. Men grisen blev bra, så vi har aldrig haft så duktig gris.

3279

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

Visa för kyrkan.

De gamla gick aldrig förbi Hellans tempel
utan att visa och säga: "God dag (god mor-
gon) heliga mö!"

3279

11.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

Medel mot trolltyg.

Om de ville vara säkra på, att inte något
out skulle komma på djuren, så skulle
de gräva ned ett levande djur, det kun-
de bara vara en kyckling eller en "käl-
ling" & då de skulle ha djuret. Men det
nedgrävda djuret måste vara levande, när
de grävde ned det, annars gjorde det
ingen nytta.

3279

74

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13

Niga för männen.

Om en flicka passas på att niga för
männen, när en stjärna faller förbi den
och hon då tänker på en pojke, som
hon vill ha, så måste hon gifta sig med
hon^{nen}, om han än är aldrig så rik, och
hon aldrig så fallig.

3279

75

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14

Finglernas namn.

Början göres med tummen:

Somme tut,
slecke pots,
lounge man,
sluffian,
lille krigsman.

3279

76

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15

Ramsa om fingrarna.

Böjnu göres med tummen:

Den kuggde bränne,
den gick i skåpet,
den tog maten,
den gick o sa det,
den lille stackaren fick "stykna".

3279

12

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

16

Kärleksmedel.

Om någon tycker om en annan och vill gifta sig med honom eller henne, så skall den personen taga en brödbit eller kakbit och hålla den under högra armen, så att den blir svett och sedan ge det åt den, som de vill ha. Då måste den som fått brödbiten gifta sig med den andra. Det är ett medel, som är prövat många gånger.

3279

78.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

17

Tur med grisen.

Om de ville ha tur med grisen så
skulle de spika fast en gammaldeggs
peng i botten på "vaskan" / häjst men
grisen äter fo

3279

79

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

18

Kreaturans valgång.

Första gången de släppte ut kreaturen
för året, kunde det, att de stödde torv-
aska med glödet i vid "lect" det var,
för att de skulle bli starka i benen.

3279

20

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

19

Smörlyckan.

Om de kärnade och det kom någon
dit, som skände grädden, så att det inte
blev smör, så tog de en "svinavaska"
och satte kärnan i den. Då fick de
smör genast. "Det har jag själv gjort."

Julkalman.

Först låg de på julkalman, för att de skulle vara friska och brya. Första gången de bakade efter jul, skulle de elda i rymmen med den. Då skulle de få bra bröd hela året.

3279

22

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

21

Meja höven.

Förs i tiden brukade de meja höven
midsommaraften. De stek ned bokkvistar
i höven sedan skulle höven bli lika hög
som kvisterna.